

Кумица-Лисица. — Оставете ме на мира, мили дѣца! Не грижете се! Ако искате да бѣда весела поиграйте малко и попѣйтѣ пѣсеньта за курницитѣ на майсторъ Пижо.

Лисичетата. — (Вдигатъ веселъ шумъ и захващатъ да играятъ съ пѣсень.)

Направилъ е майсторъ Пижо,
Пижо воденичаря,
Пижо воденичаря.

Направилъ е майсторъ Пижо,
Три курници нови,
Три курници нови.

Въвъ първия бѣли гжски,
Бѣли и дебели,
Бѣли и дебели.

Въвъ втория кокошчици,
Кокошчици тлъсти,
Кокошчици тлъсти.

Въвъ третия шаренъ петелъ,
Петелъ сладкопоенъ,
Петелъ сладкопоенъ.

Повардувай три курници
Пижо воденчарю,
Пижо воденчарю!

Лисици ги обикалтѣ,
Хитри лисичета,
Хитри лисичета!

(До като лисичетата пѣятъ и играятъ, лисицата седи тѣжна на пѣнѣтъ и най-послѣ се разплаква)

Първоѣто лисиче. — [спуща се къмъ нея] Мамо, ти плачешъ!

(Всички лисичета се натрупватъ около майка си)

Второѣто лисиче. — Молимъ ти се, мила мамо, разкажи ни защо плачешъ? Защо всѣки денъ ти изглеждашъ се по-тѣжна и

по-замислена. Въместо да ни се радвашъ, че растемъ, ти ставашъ по печална и по-печална.

Третоѣто лисиче. Защо не те развеселиха нашитѣ пѣсни и игри. Вижъ каква тиха спокойна нощъ. Гората спи. Чува се дѣхѣтъ на всѣко листенце. Луната свѣти. Славеитѣ пѣятъ, а ти плачешъ... Защо мамо?

Всички. — Защо мамо?

Лисицата. — (Тава бавно).

Слушайте, дѣца невинни,
Мойга тежка скръбъ —
Незнаете още злото
На живота грубъ,

Тука, срѣдъ горитѣ диви
Скрити въ пещери,
Зло не съмъ ви споменала
Най-малко дори.

А живота ѣ пълненъ само
Съсъ тѣгла безъ четъ,
За кое ли да ви кажа,
Днеска по-напрѣдъ.

За ловцитѣ ли проклети,
За уж сния капанъ,
На когото жертва стана
Ваший татко Лисичанъ.

За отровата що хитро,
Хвърлятъ ни за стървъ,
За коршума ли що пие
Топлата ни кръвъ.

Всѣка стѣпка, всѣка крачка
Ни бѣда слѣди,
На сѣдбата сме играчка,
За тѣгла ни тя роди.

(Лисичетата слушатъ съ внимание, и страхъ послѣ едно по едно изваждатъ кръпичкитѣ си и триятъ разплаканитъ си очи).

(Слѣдва)

ОБЛАКЪ.

На Витоша на гръдитѣ нѣжни
Облакъ прѣнощува—
На угротото дигна се въ небого
И далечъ отплува.

Гледа Витоша прѣмѣната си скъпа
Оросена въ сълзи...
Ахъ, защо си прѣзъ нощта ти плакалъ
Мой облако бързи?